

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

לפני כב' השופט אבי כהן

עו"ד מאיה קדם

תובעת

ע"י ב"כ עוה"ד מוטי פט והילית שלומי קדוש

נגד

רועי עזרא

נתבע

ע"י ב"כ עוה"ד אסף אמון

פסק דין

לפניי תביעה כספית ע"ס 200,000 ₪ בעילה לפי חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981 (להלן – "חוק הגנת הפרטיות"), בגין צפייה אסורה של הנתבע במידע ומסמכים אישיים ופרטיים של התובעת, באמצעות מחשב הממוקם במקום עבודה משותף של השניים.

הערות פתיחה

1. לאורך כל הדרך וכמפורט גם בהחלטות שבסעיף 2 מטה, שני הצדדים גם יחד הטריחו והכבידו רבות בתיק זה וייצרו רעשי רקע צורמים רבים, באופן בלתי ענייני, בלתי נחוץ ובלתי מכובד, אך בפס"ד זה אשתדל להימנע מעיסוק בטפל ובמיותר, ואדבוק בעיקר ובנחוץ.

2. בתיק ניתנו כמה החלטות ביניים מפורטות, שיצוינו כאן :

2.1. החלטה מיום 16.9.2025 שדחתה את בקשת הנתבע להורות לתובעת להגיש תצהיר גילוי מסמכים באופן מיד. כבר באותה החלטה ציינתי ש"הגשתה מייצרת טרחת שווא". לפנים משורת הדין לא חייבתי את הנתבע בהוצאות אותו הליך.

2.2. החלטה מיום 5.12.2025 שבה : קבעתי ש"שני הצדדים גם יחד מטריחים רבות, ולעתים בעניינים דיוניים שוליים ופעוטי ערך, האחד את השני, ושניהם יחדיו את ביהמ"ש" ; נתתי הוראות דיוניות לגבי סוגיות שהתעוררו בדבר עדים חופפים ובדבר סרטונים מטעם התובעת ; קיבלתי באופן חלקי בקשה מטעם הנתבע לחייב את התובעת להשיב על שאלון ; דחיתי בקשה מטעם הנתבע לגבי תצהיר גילוי מסמכים מטעם התובעת ; ודחיתי בקשה נוספת מטעם הנתבע ליתן צו לחשיפת מידע ומסמכים המופנה למעסיק של התובעת. בהחלטה זו חייבתי את הנתבע בהוצאות ע"ס 5,000 ₪ לטובת התובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

- 1 2.3. החלטה מיום 30.1.2026 שבה: קבעתי ש"יצר ההתדיינות של שני הצדדים הוא עז,
2 ומתבטא בריבוי הליכים"; נדרשתי להמציא עבור ב"כ הצדדים דרך של יצירת תקשורת
3 והעברת סרטונים ביניהם, נוכח היעדר תקשורת מספיקה והיעדר רצון טוב מספיק ביחסי
4 ב"כ הצדדים; נתתי הוראות לנתבע בכל הנוגע לתוכן סרטוני ותמלילי התובעת; וביטלתי
5 החלטה קודמת שלי מיום 18.12.2025 שמורה לאנשי המשטרה והפרקליטות הרלוונטיים
6 לחתום על תעודות עובד ציבור ולהיחקר עליהן בדיון ההוכחות.
7
8 2.4. בהחלטה מיום 27.2.2026 דנתי והכרעתי ב"מחלוקות דיוניות תורניות, שדומה שלעולם
9 לא ייפסקו (למצער עד מתן פסה"ד)" נוכח "להטם הדיוני הכה מובהק וכה בעייתי ומכביד
10 של שני הצדדים" ש"עדיין בוחרים בדרך הבעייתית של הערמת קשיים מיותרים לחלוטין,
11 האחד על השני, ושניהם יחד על ביהמ"ש". בהחלטה דחיתי בקשה מטעם התובעת
12 למחיקת נספח 2 מתצהירו של הנתבע (שני תצלומי גוף עם קעקוע שהתובעת שלחה
13 לנתבע).
14
15 2.5. בהחלטה מיום 28.7.2026 נעתרתי חלקית לבקשת הנתבע למחיקת סיכומים עיקריים
16 מטעם התובעת והוריתי לתובעת להגיש סיכומים מתוקנים, וזאת מאחר שלסיכומים
17 המקוריים צירפה התובעת ראיה חדשה באופן אסור. בהחלטה זו חייבתי את התובעת
18 בהוצאות ע"ס 6,000 ₪ לטובת הנתבע.
19
20 2.6. הצדדים התמידו בלהטם הדיוני עד הרגע האחרון, באופן שהביאני לדחות בקשות הדדיות
21 נוספות למחיקת סיכומים מטעם שני הצדדים (ראו החלטות מיום 12.8.2026 ומיום
22 17.8.2026).

עיקר הקיים בתיק

3. כתבי טענות שהוגשו

- 28 3.1. ביום 15.1.2025 הוגש כתב תביעה. מדובר בתביעה כספית ע"ס 200,000 ₪ בעילה לפי חוק
29 הגנת הפרטיות, בשל כך שהנתבע, בזמן שהוא והתובעת עבדו באותו מקום עבודה
30 (בתפקידים שונים), נכנס, ללא ידיעה וללא רשות או הסכמה של התובעת, למחשב
31 שבשימוש התובעת ("מחשב משרדי ייעודי עם שם משתמש וסיסמה אישיים") וצפה באופן
32 ממושך בחומרים אישיים שלה ("חדר באופן שיטתי ומכוון לחשבון הוואטסאפ של
33 התובעת באמצעות המחשב המשרדי, ללא אישור תוך שימוש בשם המשתמש והסיסמה
34 של התובעת"). נתבע פיצוי ללא הוכחת נזק בהתאם לסעיף 29א לחוק הגנת הפרטיות,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 25-01-41372 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

1 כאשר התובעת טוענת שמעשי הנתבע גרמו לה פגיעה נפשית קשה. נטען כי הנתבע הודה
2 במעשיו ואף התנצל עליהם וכי נעשה עמו "הסדר מותנה" בעקבות תלונה שהיא הגישה
3 נגדו במשטרת ישראל, הסדר שבמסגרתו הוא שילם לה פיצוי "מינורי" של 10,000 ₪
4 "וכתב מכתב התנצלות".

5
6 3.2. ביום 28.7.2025 הוגש כתב הגנה. הנתבע מכחיש כל אחריות וחבות נטענות. הנתבע מכחיש
7 כי חדר לפרטיות התובעת וכי בלש אחריה, כאשר הנתבע טוען שלא היה לו צורך בכך,
8 מאחר שהתובעת, ממילא וביוזמתה, שיתפה אותו באופן נרחב באורחות חייה הנהנתניים
9 וההרפתקניים. הנתבע טוען כי הפעולות הרלוונטיות שהוא ביצע במחשב העבודה היו
10 בענייני עבודה בלבד. הנתבע טוען כי בין השניים היו יחסים קרובים ואישיים, מעבר ליחסי
11 עבודה רגילים, הגם שהללו לא התפתחו לכדי מערכת יחסים רומנטית. הנתבע מייחס
12 לתובעת מניעים של נקמה בו ושל ניסיון להפחידו ("בתביעה זו יצאה התובעת למסע נקמה
13 כנגד הנתבע רק בגלל שהמערכת יחסים הרומנטית (השיבוש במקור – א.כ.) ביניהם לא
14 הבשילה ומתוך רצון של התובעת להפחיד את הנתבע שמע (השיבוש במקור – א.כ.) יבחר
15 לפתוח את פיו בגין המידע שמסרה התובעת לנתבע עת היו מיוחדים"). הנתבע טוען כי
16 לתובעת יש אשם עצמי תורם רלוונטי, בשל האופן שבו היא התנהלה עם המחשב בעבודה.
17 הנתבע טוען כי מדובר בתביעה מנופחת ומופרזת בסכומה.

4. ראיות בכתב שהוגשו

18
19
20
21 4.1. ביום 5.12.2025 הוריתי לשני הצדדים להגיש תצהירי עדות ראשית של כל עדיהם, וזאת
22 בכפוף לרשימות העדים שהוגשו ובשים לב להחלטתי הקודמת מאותו יום שבו קבעתי
23 ששני עדים חופפים (צוינו ברשימות העדים מטעם שני הצדדים) יהיו עדים מטעם התובעת.

24
25 4.2. ביום 15.12.2025 נעתרתי לבקשת התובעת להעיד עד אחד, מר יואל נחום, כעד מטעמה
26 בפטור מהגשת תצהיר עדות ראשית (להלן – "עד התביעה יואל").

27
28 4.3. ביום 1.1.2026 הוגשו חמישה תצהירי עדות ראשית מטעם התובעת :

29
30 4.3.1. תצהיר מיום 29.12.2025 של התובעת עצמה (הוגש בנוסף תצהיר נפרד מאותו יום
31 של התובעת לגבי תמלול הסרטונים שהיא הגישה).

32 4.3.2. תצהיר מיום 25.12.2025 של מר ניר ליפשיץ (להלן – "עד התביעה ניר").

33 4.3.3. תצהיר מיום 29.12.2025 של גב' זהבה מדז'ר (להלן – "עדת התביעה זהבה").

34 4.3.4. תצהיר מיום 21.12.2025 של גב' מארי נסיך (להלן – "עדת התביעה מארי").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

1 4.3.5. תצהיר מיום 23.12.2025 של גב' בר סלומון (להלן – "עדת התביעה בר").

2
3 4.4. ביום 8.2.2026 הוגש תצהיר עדות ראשית אחד מטעם הנתבע – תצהיר מיום 6.2.2026 של
4 הנתבע עצמו.

5. סרטונים שהוגשו ע"י התובעת

6
7
8 5.1. ביום 14.12.2025 הגישה התובעת 19 סרטונים ממצלמות אבטחה במקום עבודתם
9 המשותף של שני הצדדים (הסרטונים הוגשו דיגיטלית ישירות לנט המשפט), וכן טבלה
10 מפורטת שמפרטת לגבי כל אחד מ- 19 הסרטונים את תאריך ושעת תצלום תוכן הסרטון,
11 משך הסרטון ותיאור תמציתי תוכן הסרטון (להלן – "הסרטונים" ו"טבלת הסרטונים"
12 בהתאמה).

6. מסמכי משטרה ופרקליטות שהוגשו ("הסדר מותנה" שנעשה עם הנתבע)

13
14
15
16 6.1. ביום 22.11.2025 נעתרתי לבקשת התובעת מיום 19.11.2025 (שהנתבע לא התנגד לה)
17 והוריתי למשטרת ישראל ולפרקליטות המדינה להגיש לתיק ביהמ"ש את מלוא המסמכים
18 הרלוונטיים שבידיהן בנוגע להסדר המותנה שנעשה עם הנתבע, בכפוף למניעות שתדווח.

19
20 6.2. ביום 18.12.2025 נעתרתי לבקשה מאותו יום מטעם התובעת להורות לאנשי משטרת
21 ישראל ופרקליטות המדינה הרלוונטיים תעודות עובד ציבור רלוונטיות בנוגע לחומרים
22 הרלוונטיים שבידיהם.

23
24 6.3. ביום 14.1.2026 הוגשה "תגובה מטעם המדינה" על החלטותיי בסעיפים 6.1 ו-6.2 מעלה
25 (להלן – "תגובת המדינה"), שבה נאמרו הדברים הבאים על ההסדר המותנה הרלוונטי
26 הקיים (הדברים מועתקים/מצולמים מתוך מסמך התגובה עצמו):
27

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

1. ביום 31.5.2023 נחתם הסדר מותנה בין פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי) לבין רועי עזרא (להלן: "הנתבע"). בהתאם לסעיף 67א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), הליך של הסדר מותנה מהווה מסלול חלופי בתוך מערכת הדין הפלילי שבאמצעותו תובע יכול לסיים תיק פלילי מבלי להגיש כתב אישום לבית המשפט. מדובר במקרים בהם קיימות ראיות מספיקות להגשת כתב אישום וכן מתקיימים התנאים המנויים בסעיף 67א(ג) ו-67א(ד) לחוק. ההסדר מבוסס על הסכמה בין המאשימה לנאשם, שבמסגרתה הנאשם מודה בעובדות המיוחסות לו כבסיס לעניין, ומתחייב לעמוד בסדרה של תנאים שנקבעו בהסדר. בתמורה להתחייבויות אלו, המאשימה מתחייבת שלא להגיש כתב אישום בתיק ולסגור את התיק בעילה של "סגירת תיק בהסדר".

2. הרציונל העומד בבסיס ההסדר המותנה נעוץ ביצירת איזון ראוי בין אינטרס הציבור באכיפת הדין הפלילי לבין שיקולי מידתיות, יעילות ושיקום. המחוקק ביקש לאפשר סיום של הליך פלילי במקרים המתאימים לכך מבלי להביא להעמדת החשוד לדין ולהטלת כתם של הרשעה פלילית, וזאת אף מקום בו קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירה.

3. בענייננו, משעה שהנתבע הודה בעבירה המיוחסת לו וכן התחייב לקיים את פרטי ההסדר, התיק הפלילי נסגר ולא מופיע במרשם הפלילי אלא תחת הקטגוריה של "הסדר מותנה". לכן, לא מדובר בתיק המתועד במערכת "נט המשפט" אלא בהסדר פנימי בין המאשימה לנאשם. בהתאם לסעיף 31 לחוק המידע הפלילי

6.4. ביום 25.1.2026 הגישה המדינה, באמצעות הפרקליטות, "הודעה על הגשת חומרים מתיק החקירה ומסמכי ההסדר המותנה". המסמכים כוללים בעיקר את אלה:

6.4.1. "בקשה להגשת תלונה מקוונת" מיום 22.2.2022 שהגישה התובעת על הנתבע, ובה כתבה את תלונתה בפירוט יחסי, הכולל גם הדפסה של תיעוד היסטוריית שימוש וואטסאפ רלוונטית וגם קישור לסרטונים מתוך מצלמות אבטחה ממקום העבודה.

6.4.2. "מזכר" של איש משטרה מיום 22.2.2022 בשעה 19:43 על שיחה שהוא קיים עם התובעת.

6.4.3. "אישור בדבר הגשת תלונה" אצל משטרת ישראל מיום 22.2.2022 בשעה 19:52 ע"י התובעת בגין "האשמה" של "פגיעה בפרטיות – בילוש או הטרדה אחרת" לפי חוק הגנה הפרטיות וכן של "חדירה לחומר מחשב" לפי חוק המחשבים.

6.4.4. "הודעה פתוחה" שמסר עד התביעה יואל למשטרת ישראל ביום 1.3.2022 בשעה 09:43. מדובר בהודעה מודפסת המחזיקה 2 עמודים.

6.4.5. "הודעה פתוחה" שמסר עד התביעה ניר למשטרת ישראל ביום 2.3.2022 בשעה 09:44. מדובר בהודעה מודפסת המחזיקה 2 עמודים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

- 1 6.4.6. "הודעה פתוחה" שמסרה התובעת למשטרת ישראל ביום 2.3.2022 בשעה 15:41.
- 2 מדובר בהודעה מודפסת המחזיקה 4 עמודים.
- 3
- 4 6.4.7. "מזכר" משטרתי מיום 3.3.2022 בשעה 08:36 שבו מתועדת צריבת נתונים ממצלמות
- 5 אבטחה של מקום עבודת הצדדים וכן "צילומי מסך כפי שסיפקה המתלוננת
- 6 בתלונתה (התובעת – א.כ.)".
- 7
- 8 6.4.8. "הודעה באזהרה" שמסר הנתבע למשטרת ישראל ביום 13.4.2022 בשעה 10:00
- 9 (להלן – "חקירת נתבע") מדובר בהודעה מודפסת המחזיקה 3 עמודים.
- 10
- 11 6.4.9. "הודעה פתוחה" שמסר עד התובעת ניר למשטרת ישראל ביום 2.3.2022 בשעה 9:44
- 12 (להלן – "הודעת עד הנתבעת ניר") מדובר בהודעה מודפסת המחזיקה 2 עמודים.
- 13
- 14 6.4.10. "דוח פעולה/זכד/תפיסה וסימון" משטרתי מיום 13.4.2022 בשעה 10:05, שבו
- 15 מתואר ביצוע עיכוב של הנתבע כחשוד לצורך חקירתו וכן תפיסת מכשיר טלפון נייד
- 16 שלו ותפיסת מחשב נייד שלו, בהתאם לצו בית משפט מיוחד (צו חיפוש משולב עם
- 17 חדירה למחשב למכשירי טלפון של הנתבע) שניתן לבקשת משטרת ישראל ביום
- 18 21.3.2022 בתיק בימ"ש צ"ח (שלום ת"א) 34091-03-22.
- 19
- 20 6.4.11. "דו"ח חיפוש" משטרתי רלוונטי עפ"י צו בית המשפט שצוין מעלה.
- 21
- 22 6.4.12. "דוח פעולה – חדירה למכשיר סלולר" (מכשיר טלפון נייד של הנתבע) משטרתי
- 23 מיום 13.4.2022 בשעה 14:57. חדירה שבוצעה עפ"י צו בית המשפט שצוין מעלה.
- 24
- 25 6.4.13. "דוח פעולה – חדירה למחשב ו/או חומר מחשב" ("מחשב נישא פרטי") משטרתי
- 26 מיום 18.4.2022 בשעה 13:38, חדירה שבוצעה עפ"י צו בית המשפט שצוין מעלה.
- 27
- 28 6.4.14. תדפיסים של התכתבויות/רישומי וואטסאפ לתקופה שמיום 23.11.2021 עד יום
- 29 21.2.2022.
- 30
- 31 6.4.15. תצלומי מסך מחשב.
- 32
- 33 6.4.16. "טיוטת כתב אישום" נגד הנתבע, שלפיו: "במועד הרלוונטי לכתב האישום, עבד
- 34 הנאשם (הנתבע – א.כ.) יחד עם המתלוננת (התובעת – א.כ.) ב...; במהלך החודשים
- 35 דצמבר 2021 – פברואר 2022 או בסמוך לכך, במספר רב של הזדמנויות, ובמסגרת
- 36 משמרות לילה שביצע הנאשם, חדר הנאשם דרך מחשב בחברה לחשבון הוואטסאפ
- 37 הפרטי של המתלוננת ועיין בו, ללא ידיעתה והסכמתה; במעשיו האמורים חדר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

הנאשם לחומר מחשב של המתלוננת שלא כדין; הוראת חיקוק לפיה מואשם
הנאשם: חדירה לחומר מחשב שלא כדין (ריבוי מעשים) – עבירה לפי סעיף 4 לחוק
המחשבים, תשנ"ה – 1995" (להלן – "טיוטת כתב האישום").

6.4.17. מסמך מיום 30.5.2023 מאת הפרקליטות אל הנתבע שכותרתו "הצעה לסגירת
תיק בהסדר מותנה בהתאם לסעיף 67א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
התשמ"ב – 1982". בסעיף 2 למכתב נכתב: "עיון בחומר הראיות העלה כי קיימות
ראיות מספיקות להעמדת החשוד לדין ולהגשת כתב אישום בעבירה של חדירה
לחומר מחשב שלא כדין לפי סעיף 4 לחוק המחשבים, תשנ"ה – 1995".

6.4.18. ביום 31.5.2023 נחתם "הסדר מותנה" בין המדינה, באמצעות הפרקליטות, לבין
הנתבע כחשוד, באמצעות עו"ד איתמר פלג (להלן – "ההסדר המותנה"). בגוף ההסדר
מודה הנתבע במפורש ו"ברחל בתך הקטנה" בכל העובדות שצוינו בטיטות כתב
האישום מעלה, כאשר לפי לשון ההסדר המותנה טיוטת כתב האישום צורפה כחלק
בלתי נפרד מההסדר. לפי לשון ההסדר המותנה הנתבע קיים את כל תנאי ההסדר,
דבר תשלום סך של 1,000 ₪ לאוצר המדינה, תשלום סך של 10,000 ₪ "פיצוי
לנפגעת העבירה" (התובעת – א.כ.) וכתובת מכתב התנצלות לפני התובעת.

6.4.19. מסמך מיום 12.6.2023 שכותרתו "מכתב התנצלות", שבו מתאר הנתבע את
התנצלותו בפני התובעת בגין חדירתו לחשבון הוואטסאפ האישי שלה ופגיעתו
בפרטיותה, ואשר נחתם על ידי הנתבע במסגרת תנאי ההסדר המותנה שגובש בינו
לבין המשטרה – (להלן – "מכתב ההתנצלות")

6.4.20. מסמך מיום 30.11.2023 שכותרתו "פרסום אודות ההסדר באינטרנט", כאשר
ב"נימוקים לסגירת התיק בהסדר" נכתב: "א. החשוד הודה בעובדות המהוות עבירה
וכן הודה במשטרה והביע חרטה על מעשיו; ב. מניעי העבירה נבעו מסקרנות גרידא;
ג. החשוד עיין בחומר אך מהתיק לא עלה שהעתיקו, או הפיצו; ד. גילו של החשוד
והעדר רישום פלילי נוסף".

6.4.21. מסמך מיום 5.12.2023 מאת פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) את התובעת
(כמתלוננת), שבו הודע לה על "סגירת תיק בהסדר מותנה", שאליו צורף מכתב
התנצלות מיום 12.6.2023 מאת הנתבע.

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

7. דיונים שנערכו

7.1. ביום 16.11.2025 נערך דיון קדם משפט

7.1.1. הדיון הוקלט במסגרת מערכת תיעוד דיונים, כך שקיים בתיק קובץ שמע של ההקלטה ובנוסף נסרק ביום 17.11.2025 תמליל של ההקלטה (להלן – "תמליל הקדם").

7.1.2. בתחילת הדיון ומאחר שב"כ שני הצדדים טענו שקיים כתב אישום רלוונטי נגד הנתבע ולא ממש ידעו להסביר את פשר ההסדר המיוחד והרלוונטי שנעשה בין המשטרה לבין הנתבע, נכנסתי למחשב ביהמ"ש (נט המשפט), בהסכמת הכול, על מנת לבדוק לפי פרטי הנתבע אם ואיזה הליך פלילי קיים נגדו, ובהמשך לכך התברר שכלל לא הוגש בפועל כתב אישום נגד הנתבע בתיק בימ"ש בהליך פלילי, אלא, תחת זאת, נערך עמו ההסדר המותנה.

7.1.3. לאחר מכן חקרתי קצרות עפ"י סמכותי בקדם משפט, תחילה את התובעת (ראו בעמ' 10-8 לתמליל) ואח"כ את הנתבע (ראו בעמ' 10-11 לתמליל).

7.2. ביום 17.5.2026 נערך דיון הוכחות

7.2.1. הדיון הוקלט במסגרת מערכת תיעוד דיונים, כך שקיים בתיק קובץ שמע של ההקלטה ובנוסף נסרק ביום 9.7.2026 תמליל של ההקלטה (להלן – "תמליל ההוכחות").

7.2.2. לדיון לא התייצבה עדת התביעה בר, ולבקשת התובעת תצהיר העדה נמחק ונקבע שהוא לא ישמש חלק מהתשתית הראייתית בתיק (ראו ההחלטה בעמ' 44-45 לתמליל).

7.2.3. לדיון לא התייצב גם עד התביעה יואל, ולבקשת התובעת נקבע שעדותו לא תישמע בתיק (כזכור עד זה לא הגיש תצהיר עדות ראשית) (ראו ההחלטה בעמ' 60 לתמליל).

7.2.4. בדיון נשמעה עדותם של **חמישה עדים**, בסדר ההעדה הבא :

7.2.4.1. מטעם התובעת – עד התביעה ניר (ראו בעמ' 3-24 לתמליל).

7.2.4.2. מטעם התובעת – עדת התביעה מארי (ראו בעמ' 25-33 לתמליל).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

- 1 מטעם התובעת – עדת התביעה זהבה (ראו בעמ' 33-44 לתמליל). 7.2.4.3
2 מטעם התובעת – התובעת (ראו בעמ' 45-58 לתמליל). 7.2.4.4
3 מטעם הנתבע – הנתבע (ראו בעמ' 60-78 לתמליל). 7.2.4.5
4

8. סיכומים בכתב שהוגשו

- 5
6
7 8.1. ביום 17.5.2026 (לאחר הדיון מאותו יום) נתתי החלטה ובה הוראות דיוניות לגבי אופן
8 ומועד הגשת סיכומים בכתב.
9 8.2. ביום 29.7.2026 הוגשו סיכומים עיקריים (מתוקנים) מטעם התובעת.
10 8.3. ביום 10.8.2026 הוגשו סיכומים מטעם הנתבע.
11 8.4. ביום 16.8.2026 הוגשו סיכומי תשובה מטעם התובעת.
12

דיון והכרעה

13
14
15 דין התביעה להתקבל, באופן חלקי.
16

9. עובדות בסיסיות בלתי שנויות במחלוקת

- 17
18
19 9.1. בעלי הדין הועסקו יחד בחברת "דגים לתפארת בע"מ" בתל אביב (להלן – "החברה").
20 התובעת החלה את עבודתה בחברה בחודש יולי 2019 כמנהלת משרד ואחראית גבייה,
21 ואילו הנתבע החל לעבוד בחברה כמחסנאי באוקטובר 2020 (ראו : כתב תביעה, סעיף 5 ;
22 כתב הגנה סעיף 23).
23
24 9.2. בין בעלי הדין שררו יחסי עבודה וידידות, ובין היתר, הם נהגו להתכתב באמצעות
25 אפליקציית וואטסאפ כאשר במסגרת זו הם עשו שימוש בכינוי חיבה כגון : "חיים",
26 "מאמי" ו"נשמה" (ראו : כתב תביעה, סעיף 28, תצהיר עדות ראשית נתבע סעיף 20).
27
28 9.3. הנתבע הודה כי התחבר לחשבון הוואטסאפ האישי של התובעת דרך מחשב העבודה
29 בחברה (להלן – "המחשב") דרך גוגל כרום באמצעות אפליקציית Web WhatsApp, ללא
30 ידיעתה וללא הסכמתה, במהלך התקופה שמחודש דצמבר 2021 ועד חודש פברואר 2022
31 במסגרת משמרות לילה שהוא ביצע. הודאה זו ניתנה על ידו במסגרת ההסדר המותנה שבו
32 הוא הודה בעובדות המפורטות בטיוטת כתב האישום (ראו : סעיפים לעיל- 6.4.15, 6.4.17,

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

1 6.4.18, וכן גם במסגרת דיון ההוכחות (ראו : תמליל ההוכחות, עמ' 64, ש' 28-29) וכן גם
2 בסעיף 48 לכתב ההגנה.

3
4 9.4. מתוך טבלת הסרטונים שהציגה התובעת, הודה הנתבע בעצמו בצפייה בארבעה סרטונים
5 המסומנים : ד', ו', י' ו-יג' - התואמים את ארבעת מועדי הכניסה לחשבון הוואטסאפ של
6 התובעת : בסרטונים ד' (7.2.22) ו-ו' (8.2.22) הודה בתצהיר עדותו הראשית (עמ' 19);
7 בסרטונים י' (15.2.22) הודה בעדותו בדיון ההוכחות (ראו : תמליל ההוכחות, עמ' 78,
8 שורות 11-14); ובסרטון יג' חזר והודה גם בתצהיר עדותו הראשית (עמ' 22).

10. הנתבע פגע בפרטיותה של התובעת ואחראי משפטית בשל כך בפיצוייה

11
12 10.1. לאחר בחינת מכלול הראיות והטענות שהובאו בפני, הגעתי למסקנה כי הנתבע פגע
13 בפרטיותה של התובעת כמובנה בסעיפים 1 ו-2 לחוק הגנת הפרטיות, וכי קמה לחובתו
14 אחריות בנזיקין לפגיעה זו מכוח סעיף 4 לחוק הגנת הפרטיות. שיעור הפיצוי שיש לפסוק
15 לתובעת בגין פגיעה זו יידון בפרק נפרד. מסקנתי בדבר עצם החבות נסמכת בעיקרה על
16 הודאתו של הנתבע עצמו בעובדות היסוד של הפגיעה, במסגרת ההסדר המותנה שעליו
17 הוא חתם ועל כישלונם החוזר והנשנה של ניסיונותיו לסתור למעשה הודאה זו, לחזור
18 ממנה למעשה ולגמד את היקפה ואת חשיבותה בהליך שלפני. ואלה נימוקי :

19
20 10.1.1. התובעת טוענת כי הנתבע חדר לחשבון הוואטסאפ האישי (Web) WhatsApp שלה
21 במחשב העבודה אשר הוקצה עבורה במשרדי החברה תוך שימוש בסיסמתה האישית
22 (להלן-"חשבון הוואטסאפ האישי") (ראו : כתב תביעה, סעיפים 5-6). לטענתה,
23 הנתבע חדר באופן שיטתי, אובססיבי ומכוון במשך חודשיים לחשבון הוואטסאפ
24 האישי ללא כל אישור או הסמכה מצידה (ראו : כתב תביעה, סעיף 7,28). התובעת
25 טענה כי הנתבע נחשף לתכנים אישיים כחלק משיחותיה הפרטיות שניהלה בחשבונה
26 האישי בוואטסאפ (ראו : כתב תביעה, סעיף 8). התובעת סוברת כי חדירה זו לחשבונה
27 האישי בוואטסאפ במחשב, מהווה פגיעה קשה ועמוקה בליבת הזכות החוקתית
28 לפרטיות ובאוטונומיה שלה לפי חוק-יסוד : כבוד האדם וחירותו, מהווה עוולה
29 אזרחית גם לפי סעיפים 1-2 לחוק הגנת הפרטיות וכן וחדירה אסורה לפי חוק
30 המחשבים, התשנ"ה-1995 (להלן-"חוק המחשבים") (ראו : כתב תביעה, סעיף 42,
31 44-46). מנגד, הנתבע טוען כי, התביעה מנופחת ומוגזמת, ומבוססת על נרטיב שקרי
32 שהומצא ממניע נקמני לאחר שמערכת היחסים האינטימית והחברית הקרובה
33 ביניהם לא הבשילה (ראו : כתב הגנה סעיפים 8,12). תחילה הנתבע טען כי לתובעת
34 לא הוקצתה סיסמא אישית למחשב ובטח לא מחשב אישי ייעודי רק לה וכי הסיסמא
35 הייתה אחידה וידועה לכלל העובדים (ראו : כתב הגנה, סעיפים 16,36) אך בסיכומיו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 25-01-41372 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

הנתבע טען כי התובעת בעצמה מסרה לו את פרטי המשתמש והסיסמה למחשב (ראו : סיכומי נתבע סעיף 5). עם זאת, הנתבע טוען כי הוא מודה במספר "כניסות בודדות" לחשבון הוואטסאפ האישי של התובעת במחשב בחברה על מנת לקבל מידע על לקוחות והוא אינו רואה "דבר פסול" בכך (ראו : כתב הגנה סעיף 59). הנתבע טוען כי הוא לא נחשף לחומרים אישיים של התובעת במסגרת החדירה לחשבונה האישי של התובעת במחשב (ראו : כתב הגנה , סעיף 49).

10.1.2. תוקפה המשפטי של הודאת הנתבע בעובדות ההסדר המותנה כפי שצוין בסעיף 9.3 לעיל, נבחן לאור ההלכה שנקבעה בע"א 211/63 **יחזקאל נ' קלפר ואח'**, פד"י (יח) 563, 572 (1964), ואומצה ויושמה בע"א 8251/04 **דולב חברה לביטוח בע"מ נ' אייש** (פורסם בנבו, 6.9.2006) (להלן - "**פס"ד דולב**"). לפי פס"ד דולב, הודאת בעל דין שניתנה מחוץ להליך המשפטי שבו היא מוצגת, היא קבילה אך אינה מכרעת ומשקלה נקבע בשים לב לנסיבות המוכחות למכלול הראיות שמוצגות, כאשר לבעל הדין נותן ההודאה מותר לנסות לסתור אותה. בענייננו, הנתבע חתם על הסדר המותנה שבו הודה באופן מלא ומפורש בעובדות טיוטת כתב האישום, לרבות ב"ריבוי מעשים" של חדירה שלא כדין לחשבון הוואטסאפ האישי של התובעת. הודאה זו נמסרה מחוץ לכותלי בית משפט זה, במסגרת הליך פלילי נפרד, ועל כן מהווה הודאת חוץ של בעל דין במובן שנדון בהלכה הנ"ל, והיא בהחלט קבילה ובעלת משקל רב וגם מצטרפת למכלול הראיות שהוצגו בהליך זה. הנתבע היה אפוא זכאי לנסות ולסתור אותה, אך כפי שיפורט להלן, ניסיון זה לא רק שלא צלח, אלא התגלה כחלק מתבנית התנהלותו העקבית והבעייתית של הנתבע שמחזקת, ולא מחלישה, את משקלה הראייתית של ההודאה במסגרת ההסדר המותנה.

10.1.3. בחינת מכלול הראיות מלמדת כי ניסיונו של הנתבע לסתור את הודאתו במסגרת ההסדר המותנה קרס בשלוש נקודות מרכזיות : ראשית, הנתבע החליף/שינה גרסה מן היסוד. במסגרת ההסדר המותנה שעליו חתם הוא אישר כי חדר לחשבון הוואטסאפ של התובעת מתוך "...סקרנות..." (ראו : חקירת הנתבע, עמ' 2 למקבץ, שורה 22), הודאה מפורשת זו בכך שידע שמדובר בחשבונה הפרטי של התובעת, ואף הביע בפני החוקר כי עשה טעות והוא "מתחרט על זה כל יום" (ראו : חקירת הנתבע, עמ' 2 למקבץ, סיפא שורה 28). בניגוד לכך, בכתב ההגנה טען הנתבע כי חדר לחשבון הוואטסאפ האישי של התובעת "בעת הצורך" מתוקף תפקידו כמחסנאי בהתנהלותו למול ספקים (ראו : כתב הגנה, סעיף 42), ויתרה מכך הוא לא רואה בעצם החדירה לחשבון הוואטסאפ של התובעת "דבר פסול" (ראו : כתב הגנה, סעיף 59). בנוסף, גם כאשר נשאל במהלך דיון ההוכחות לעניין חקירתו במשטרה בנושא חדירתו לחשבון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

1 הוואטסאפ של התובעת, השיב הנתבע "...נכנסתי בוואטסאפ שלה פעמיים, 3 לצורכי
2 עבודה" (ראו : תמליל הוכחות, עמ' 62, שורה 16-17); שנית, בתצהיר עדותו הראשית
3 מסר הנתבע גרסה כוזבת, לפיה "לא נחשפתי לאף תוכן אישי ו/או שיחות פרטיות"
4 של התובעת (ראו : תצהיר עדות ראשית נתבע, סעיף 178). גרסה זו קרסה בחקירתו
5 הנגדית, כשעומת עם סרטוני תקריב המוכיחים כי קרא את שיחותיה הפרטיות של
6 התובעת עם חברתה מאי ויתר חבריה (ראו : תמליל הוכחות, עמ' 78, שורה 11-14);
7 שלישית, ואולי החריפה מכולן : אף לאחר שהודה במסגרת ההסדר המותנה בחדירה
8 לחומר מחשב שלא כדין (ריבוי מעשים) עבירה לפי סעיף 4 לחוק המחשבים (ראו :
9 הסדר מותנה, סעיף 1.1) וכתב לתובעת, במסגרת אותו הסדר עצמו, מכתב התנצלות
10 מפורש שהופנה אליה באופן אישי וישיר (ראו : סעיף 6.4.19 לעיל), מבקש הנתבע
11 כיום, בהליך זה ובסיכומיו, להתנער מהודאתו שלו. הוא כופר בתוקפו של ההסדר
12 המותנה שעליו חתם מדעת ובליווי עורך דין וטען "שלא הבין את מלוא הנפקויות
13 האזרחיות של חתימתו, ובוודאי שלא התכוון להודות בנרטיב "החדירה השיטתית"
14 (ראו : סיכומי נתבע, סעיף 2), ובכך מתנער, בפועל, מאותה התנצלות עצמה שהביע
15 בפני התובעת. הוא ממשיך ומרחיק לכת בסיכומיו, שם הוא טוען כי "...פעל ביושרה
16 והגינות לאורך כל הדרך" ומוסיף כי משקלו של אותו הסדר מותנה הוא כ"משקל
17 נוצה" (ראו : סיכומי נתבע, סעיף 3). שלוש נקודות הקריסה הללו : החלפת הגרסה בין
18 ההליך הפלילי לאזרחי, הגרסה הכוזבת שקרסה בחקירה הנגדית, וההתנערות
19 מההודאה ומההתנצלות שכבר ניתנה אינן מקריות ואינן שלוש תקריות נפרדות ; הן
20 משקפות תבנית התנהלות אחת ועקבית : הודאה מזערית ומאולצת, ולצדה טיוח
21 והכחשה שיטתית של כל מה שלא הוכח ישירות בפניו. משמידע זה מצוי בידיעתו
22 הבלעדית של הנתבע, ומשהוא נמנע שוב ושוב מגילוי מלא ואמין, יש להעביר אליו
23 את הנטל להביא ראיות כי לא צפה בתכנים נוספים מעבר למה שהודה בו בכפייה.
24 משלא עמד בנטל זה, יש להסיק מהתנהלותו חזקה שבעובדה לחובתו, ולקבוע כי
25 היקף החדירה לפרטיותה של התובעת חורג מזה שהודה בו הנתבע מיוזמתו, וכי
26 נחשף כפי שנחשף רק בעל כורחו ובכפייה.

27
28 10.1.4. הוכח כי הנתבע יזם חדירה מכוונת לחשבון הוואטסאפ של התובעת במספר
29 הזדמנויות נפרדות ומתועדות (ראו : סעיף 9.4 לעיל). מעבר לפגיעה הקונקרטית
30 בפרטיותה של התובעת, מעשי הנתבע מהווים פגיעה עצמאית וחריפה באוטונומיה
31 שלה, בזכותה הבסיסית לשלוט במרחב האישי שלה ולהחליט בעצמה מי ומתי ייחשף
32 לתכניו ובאילו תנאים. זכות זו לאוטונומיה אינה נגזרת בלבד מהזכות לפרטיות, אלא
33 מעוגנת בערך העצמאי של כבוד האדם, המוגן בחוק יסוד : כבוד האדם וחירותו.
34 משעה שנטל הנתבע לעצמו, בלא ידיעתה ובלא הסכמתה, את ההחלטה מי יקרא את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

1 התכתבויותיה, יראה את תמונותיה וישמע את הקלטותיה, הוא שלל ממנה את יסוד
2 הבחירה עצמו, לא רק את הסודיות של תוכן מסוים, אלא את יכולתה לכוון ולעצב
3 את זהותה החברתית והאישית כרצונה החופשי. פגיעה זו באוטונומיה עומדת בפני
4 עצמה, בלא תלות בשאלה אילו תכנים ספציפיים נחשפו בפועל: עצם נטילת השליטה
5 מהתובעת על גבולות פרטיותה ולא רק תוצאותיה בפועל היא שמקימה את הפגיעה
6 בערך המוגן. במישור החקיקתי, חוק הגנת הפרטיות, מגלם בסעיפים 1 ו-2 שבו את
7 אותה זכות לשליטה עצמית במידע האישי ובגבולות המרחב הפרטי, ולפי סעיף 4
8 לחוק פגיעה בפרטיות מהווה עוולה נזיקית כשלעצמה. לפיכך, בהתאם לסעיף 29א
9 לחוק, זכאית התובעת לפיצוי בגין הפגיעה אף בלא הוכחת נזק ממוני קונקרטי. הסדר
10 סטטוטורי המבטא הכרה בכך שהנזק המרכזי בפגיעה מסוג זה אינו טמון בתוצאה
11 נמדדת, אלא באובדן השליטה והאוטונומיה עצמם.
12

13 10.1.5. אני דוחה מכל וכל את ניסיונות הנתבע להסתתר מאחורי הגנות של "תום לב" או
14 "עניין אישי כשר", או לטעון כי פעל מתוך "סקרנות" תמימה או לצורכי עבודה
15 כמחסנאי (כפי צוין בסעיף 10.1.1.3 לעיל). הצדקתו של הנתבע כי נכנס לחשבונה של
16 התובעת על מנת לבדוק חובות של לקוחות או סטטוס חשבונות לא מתקבלת
17 לחלוטין, שכן הוואטסאפ היא תוכנת מסרים גרידא ולא תוכנת הנהלת חשבונות,
18 וממילא אין להכשיר עיון לא מורשה בחשבון פרטי של אדם אחר בשל צורך תפעולי.
19 הוכח היטב כי הנתבע פעל ביודעין, בחוסר תום לב וממניעים פסולים, ושום מערכת
20 יחסים חברית או סביבת עבודה משותפת אינה מקנה לו זכות או הרשאה לחדור
21 למרחב הווירטואלי הפרטי של התובעת. טענת הנתבע לאשם תורם של התובעת או
22 להסכמה מכללא (ראו: סיכומי הנתבע, סעיף 32, 24), המבוססת על עצם השארתו של
23 חשבון הוואטסאפ מחובר במחשב המשותף, אינה יכולה להתקבל. ברע"א 2552/16
24 **יהודה זינגר ואח' נ' חברת יהב חמיאס טכנולוגיות (1990) בע"מ ואח'** (פורסם בנבו,
25 10.5.2016) (להלן: "**פס"ד זינגר**"), נקבע כי השארת מרחב וירטואלי פרטי: חשבון
26 וואטסאפ, דוא"ל או כל חשבון אחר הכולל מידע רגיש, פתוח על גבי מחשב של אחר
27 אינה מהווה הסכמה לעיון בתוכנו, שכן היא עשויה לנבוע משכחה או מטעות
28 בתמימות (ראו: פסקאות 41-42 לפס"ד זינגר). בנוסף בפס"ד זינגר קיימת אבחנה
29 מהותית בין מי שנחשף באופן מקרי ופאסיבי להודעה שהופיעה על המסך לבין מי
30 שיוזם חיפוש וחיטוט בתוכנו. פס"ד זינגר מאמץ בהקשר זה את ההלכה שנקבעה
31 בס"ע (אזורי ת"א) 29090-05-12 **גורליק נ' אנבינדר** (פורסם בנבו, 21.4.2014) (להלן-
32 "**פס"ד גורליק**"), ולפיה חובתו של מי שנתקל בחשבון פרטי פתוח שהשאיר אחר
33 במחשב היא לצאת ממנו באופן מיידי ולא לעיין בתוכנו (ראו: פסקה 24 לפס"ד
34 גורליק). בענייננו, התנהלותו של הנתבע אינה מתיישבת בשום פנים עם חשיפה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

1 מקרית או פאסיבית : וישב פרקי זמן כדי לגלול, לפתוח ולעיין בתכניו. תמוה בעיניי
2 כי הנתבע, שטען לאורך כל ההליך כי חדר לחשבון הוואטסאפ של התובעת מטעמים
3 מקצועיים ותפעוליים בלבד, לא מצא לנכון לעדכן את התובעת על כך בזמן אמת ולו
4 פעם אחת (ראו : חקירת הנתבע, עמ' 3, שורה 42-43). תמיהה זו מתעצמת לאור
5 הגרסה שהוא עצמו העלה, לפיה חשבון הוואטסאפ של התובעת נותר פתוח במחשב
6 (ראו : סיכומי נתבע, סעיף 26) שכן דווקא בנסיבות אלה, שבהן היה הנתבע חשוף
7 לתוכן הפרטי של התובעת בכל עת וללא ידיעתה, מן ההגיונות הבסיסית היה מקום
8 לעדכנה על כך, ולו כדי לאפשר לה לנעול את חשבונה ולהגן על פרטיותה. הימנעותו
9 המתמשכת מלעשות כן, על אף שהייתה בידיו הזדמנות נוחה וחסרת כל מניעה לכך,
10 אינה מתיישבת עם התמונה שהוא מבקש לצייר של פעולה תמימה ותפעולית בלבד.
11 משכך, אין בהשאת החשבון פתוח של התובעת כדי להכשיר את מעשיו של הנתבע
12 או להטיל על התובעת אשם תורם, ואין בהגנה הקבועה בסעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת
13 הפרטיות המצריכה תום לב ופגיעה שנעשתה להגנה על עניין אישי כשר כדי לחול על
14 התנהלות מסוג זה; וממילא גם שיקול הדעת השיורי שבסעיף 32 לחוק הגנת
15 הפרטיות, המתיר קבלת ראיה שהושגה בפגיעה בפרטיות "מטעמים מיוחדים
16 שיירשמו", אינו רלוונטי כלפי מעשיו. לפיכך, זכאית התובעת לפיצוי הנתבע.
17
18 10.1.6. קיימת מחלוקת עובדתית באשר לשאלה האם עמדת המחשב הייתה
19 ייעודית/בלעדית לתובעת או משותפת לכלל העובדים בחברה. עד התובעת ניר, מסר
20 גרסאות סותרות בעניין זה : בעדותו במשטרה טען כי "במחשב שמאיה משתמשת גם
21 רועי ואני משתמשים בו" (ראו : הודעת עד התובעת ניר עמ' 2 ש' 12), בתצהירו שינה
22 את גרסתו וטען כי מדובר בעמדה שנרכשה והוקצתה לתובעת ועובדים אחרים לא
23 עשו שימוש במחשב זה (ראו : תצהיר עדות ראשית עד התובעת ניר, סעיפים 10-11),
24 ובדיון ההוכחות כאשר נשאל עד התובעת ניר האם במחשב התובעת עשה שימוש גם
25 הנתבע וגם עובדים אחרים הוא השיב "כן" (ראו : תמליל הוכחות עמ' 17 ש' 4-6). עם
26 זאת, מחלוקת זו אינה גורעת מחומרת הפגיעה ואינה משנה את תוצאת פסק הדין
27 שכן הנתבע הודה כי הזין באופן אקטיבי את שם המשתמש והסיסמה הייחודיים של
28 התובעת כדי להתחבר למחשב לאחר ששאל את התובעת בעצמו מה הסיסמה למחשב
29 והיא מסרה לו את פרטי המשתמש והסיסמה שלה (ראו : תצהיר עדות ראשית נתבע,
30 סעיף 77). לכאורה פעולה שיכול היה לבצע מכל מחשב אחר ברשת החברה ולא הוכח
31 כל מגבלה טכנולוגית שהגבילה גישה זו לעמדה הפיזית הספציפית. הפגיעה בפרטיות
32 אינה נעוצה אפוא בזהות החומרה או בבחירת שולחן העבודה, אלא בשימוש הבלתי
33 מורשה שעשה הנתבע בפרטי הזהות הדיגיטלית של התובעת, שם המשתמש
34 והסיסמה האישיים שלה, כדי לחדור להודעות הוואטסאפ הפרטיות של המחשב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

1

2 10.1.7. משעה שהוכח כי התובעת עצמה מסרה לנתבע, מיוזמתה, את הסיסמה ופרטי

3 הגישה למחשב כפי שיפורט בהרחבה בפרק של שיעור הפיצויים יש בכך כדי להשפיע

4 על עוצמת/מידת הפגיעה בפרטיות הנטענת. הפגיעה, במקרה זה, אינה נעוצה בפריצה

5 טכנולוגית או בעקיפת מנגנון הגנה, אלא בשימוש בלתי מורשה בפרטי גישה שהועברו

6 אליו על ידי התובעת עצמה, ומשכך חומרתה מופחתת בהשוואה למצב שבו הושגה

7 הגישה במרמה או בפריצה. שאלת מהימנות גרסתה של התובעת בעניין זה, וכן שיעור

8 ההשפעה של עובדה זו על גובה הפיצוי, יידונו בהרחבה בפרק הפיצויים.

9

10 **11. שיעור הפיצויים לו זכאית התובעת**

11

12 11.1. משקבעתי בפרק הקודם לעיל את אחריותו של הנתבע לפגיעה בפרטיותה של

13 התובעת בחדירותו לחשבון הוואטסאפ האישי שלה במחשב החברה לאורך תקופה ולאחר

14 שבחנתי את מלוא חומר הראיות שהונח לפניי, את טענות הצדדים ואת סיכומיהם, הגעתי

15 לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה, וכי על הנתבע לשלם לתובעת פיצוי בסכום

16 של 40,000 ₪ (ללא כל הפחתה) בגין הפגיעה בפרטיותה. ואלה הם נימוקיי:

17

18 11.1.1. התובעת עותרת לקבלת פיצוי בסך של 200,000 ₪ בגין פגיעה קשה בפרטיותה,

19 חדירה לחומר מחשב ועוגמת נפש. היא מבססת את דרישתה על סעיף 29א(ב) לחוק

20 הגנת הפרטיות, המאפשר פסיקת פיצוי של עד 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק בגין כל

21 אירוע פגיעה עצמאי ונפרד (ראו: כתב תביעה, סעיף 4). לשיטתה, הוכחו לפחות ארבע

22 חדירות עצמאיות ונפרדות (ראו סעיף 9.4 לעיל), המצדיקות את מלוא הסכום הנתבע

23 (ראו: סיכומי תובעת עיקריים, סעיף 63). התובעת מוסיפה וטוענת כי הפיצוי בסך

24 10,000 ₪ ששולם לה במסגרת ההסדר המותנה היה "פיצוי מינורי" בלבד, ואינו מונע

25 ממנה לתבוע פיצוי אזרחי הולם. היא מדגישה כי מעשיו של הנתבע גרמו לה לפגיעה

26 נפשית קשה, תחושת השפלה, חרדה ופגיעה בביטחון האישי, אשר אף אילצו אותה

27 לעזוב את סביבת העבודה הפיזית ולעבור לעבוד מרחוק מביתה לאור צו ההרחקה

28 שקיבל הנתבע מהמשטרה (ראו: כתב תביעה, סעיף 31; 10-11). מנגד, הנתבע טוען כי

29 התביעה היא דוגמה מובהקת לשימוש לרעה בהליכי משפט וכי מדובר בתביעת סרק

30 "מנופחת ומוקצנת על סך של 200,000 ש"ח" המהווה ניסיון פסול להתעשרות שלא

31 כדין (ראו: סיכומי נתבע, סעיף 2). לטענתו, הוא כבר נשא באחריות הולמת ומידתית

32 במישור המנהלי-פלילי, שילם פיצוי בסך 10,000 ₪ ומסר מכתב התנצלות, ואין כל

33 הצדקה לפסוק לתובעת "כפל פיצוי" בלתי מוצדק (ראו: סיכומי נתבע, סעיף 2).

34 הנתבע מוסיף כי לתובעת "אשם תורם מכריע בשיעור של 100%" מאחר שהיא מסרה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

1 לו את פרטי הגישה למחשב והותירה מדעת את חשבון הוואטסאפ שלה פעיל ומחובר
2 במחשב המשותף (ראו : סיכומי נתבע, סעיף 26) . כמו כן, הוא מדגיש כי התובעת לא
3 הציגה "ולו בדל של תיעוד רפואי, פסיכולוגי או חוות דעת מקצועית" לתמיכה
4 בטענותיה לנזק נפשי, ומבקש כי ככל שייפסק פיצוי כלשהו, הוא יהיה סמלי ומזערי
5 ויקוזז ממנו הפיצוי שכבר שולם (ראו : סיכומי נתבע, סעיף 23).
6
7 11.1.2. כפי שצוין בסעיף 10.1.7 לעיל, שאלת מסירת הסיסמה על ידי התובעת לנתבע מגלה
8 סתירה פנימית עובדתית חריפה בעמדת התובעת, החוצה את כל שלבי ההליך ופוגעת
9 במהימנות גרסתה מיסודה. התובעת טוענת כי הוקצו לה שם משתמש וסיסמה
10 פרטיים וייעודיים לה בלבד (ראו : כתב תביעה, סעיף 16). טענה זו נשנתה ונחתמה על
11 ידה, בהצהרה מפורשת ונחרצת, בשני תצהירים נפרדים : בתצהיר תשובותיה לשאלון
12 מיום 14.12.2025 (להלן - "**תצהיר שאלון תובעת**"), הצהירה כי "מעולם לא מסרתי
13 את שם המשתמש או את הסיסמה האישית שלי לנתבע" (ראו : תצהיר שאלות תובעת
14 ,סעיף 5.2), ובתצהיר עדות ראשית תובעת חזרה והצהירה, במילים דומות, כי
15 "מעולם לא מסרתי לנתבע את שם המשתמש והסיסמה שלי..." (ראו : תצהיר עדות
16 ראשית תובעת, עמ' 3, סעיף 8). ואולם, הראיה הדוקומנטרית שהציג הנתבע,
17 התכתבות בינו לבין התובעת מיום 26.10.2021 שבה התובעת עצמה כותבת "זאת
18 אותה סיסמא" ומפרטת את הסיסמה "Ab123456" (תצהיר עדות ראשית הנתבע,
19 סעיפים 71-73, 77, עמ' 39) מין הראוי להגיד שראייה זו לא נסתרה בשל אמינותה
20 מצד התובעת ולפיכך היא עומדת בסתירה גמורה לשתי הצהרותיה הכתובות.
21 הסתירה לא נותרה בגדר טענה בעלמא : בחקירתה הנגדית אישרה התובעת תחילה
22 כי לטענתה הסיסמה שהייתה עבורה למחשב במשרדי החברה הייתה "אישית
23 ופרטית" (ראו : תמליל ההוכחות מיום 17.5.2026, עמ' 45 שורות 32-31), ובתוך שניות
24 ספורות אישרה גם את מסירתה בהודעת SMS לנתבע (ראו : תמליל ההוכחות מיום
25 17.5.2026, עמ' 45 שורות 33-34). ודי בכך כדי לערער את מהימנות גרסתה בנקודה
26 זו. משעומתה עם הסתירה, ניסתה התובעת לרכך את משמעות המסירה, בטענה שזו
27 הייתה סיסמה גנרית וזמנית שנועדה להקל על התחברות ראשונית בלבד לאחר
28 שהנתבע פנה אליה בתלונה על תקלת גישה למחשב, ונשאלה האם שינתה סיסמה
29 לשנותה לאחר מכן, והיא אישרה "אני לא שיניתי לצערי" (ראו : תמליל ההוכחות, עמ'
30 46, שורה 10). יתרה מזאת, גם לאחר שהודתה בכך בחקירתה הנגדית, לא חדלה
31 התובעת מהכחשתה חזרה וטענה כי "התובעת לא מסרה לנתבע פרטי גישה או אישור
32 להיכנס למחשב תחת שם המשתמש שלה או לחשבון הוואטסאפ שלה..." (ראו :
33 סיכומי תשובה תובעת סעיף 4). הכחשה נחרצת זו של התובעת, שנמסרה בשלב
34 מתקדם של ההליך אף לאחר שהראיות והודאתה שלה עצמה כבר הראו את ההיפך,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

1 חוצה את הגבול שבין פגם במהימנות לבין עדות שקר של ממש. חומרת הדבר
2 מתעצמת שבעתיים בהתחשב בכך שהתובעת הינה עורכת דין בהכשרתה, ומעמד זה
3 מטיל עליה ציפייה מוגברת ולא מופחתת לדיוק, לזהירות ולאמינות בהצהרותיה בפני
4 בית המשפט. סדרת ההכחשות החוזרות ונשנות: בכתב התביעה, בשני תצהירים
5 ובסיכומי התשובה, לעומת ההודאה היחידה שנחלצה ממנה רק תחת עימות ישיר
6 בחקירה נגדית, מלמדת אפוא על מסירת עדות כוזבת, ולא רק על סתירה גרסתית
7 תמת-לב בהיסח הדעת. משעה שהתובעת עצמה, מיוזמתה ומדעת, מסרה לנתבע את
8 פרטי הגישה היא תרמה באופן פעיל לנסיבות שהובילו לפגיעה הנטענת, ומכאן שעצם
9 היקף הפגיעה בפרטיותה מופחת, והדבר מצדיק בנסיבות השפעה על גובה הפיצוי.

10
11 11.1.3. בטרם קביעת שיעור הפיצוי, נדרשתי להכריע בשאלה מקדמית: האם הוכח כי
12 הפגיעה בפרטיות התובעת נעשתה "בכוונה לפגוע", כלשון סעיף 29א(ב)(2) לחוק הגנת
13 הפרטיות, המכפיל את תקרת הפיצוי הסטטוטורי ל-100,000 ₪. אני קובע כי
14 התשובה לכך שלילית. הכוונה הנדרשת לפי סעיף זה אינה מתמצה בכך שהנתבע פעל
15 במודע ובמכוון בעת הכניסה לחשבון הוואטסאפ של התובעת ובעת הצפייה בתוכנו,
16 שכן די בכך כדי לבסס את עוולת הפגיעה בפרטיות עצמה. אלא נדרשת כוונה
17 ספציפית, נוספת, להזיק לתובעת או לפגוע בה באמצעות אותה פגיעה (למשל, לשם
18 סחיטה, השפלה, פרסום מזיק או פעולה נוספת שנועדה לגרום לה נזק). בענייננו, לא
19 הוצגה כל ראיה לכך שהנתבע פעל ממניע כזה או כי ביצע פעולה שכזו. אף שהתובעת
20 מייחסת לנתבע מטרות פסולות, וגם אם התנהלותו בהליך זה, המכחישה את עצם
21 המעשים שבהם הודה מקימה יסוד מובן לביקורת, אין בכך, כשלעצמו, כדי להקים
22 "כוונה לפגוע" במובן סעיף 29א(ב)(2); לא הוכחה הפצה של המידע, לא הוכחה
23 סחיטה או ניצול לרעה, ואף לא הוכח כי מטרת הצפייה הייתה להזיק לתובעת,
24 להבדיל, למשל, ממניע חמור פחות של סקרנות אישית או על רקע מערכת היחסים
25 המסוימת שהתקיימה בין הצדדים. אשר על כן, הפיצוי בענייננו יישקל במסגרת
26 התקרה הבסיסית הקבועה בסעיף 29א(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות עד 50,000 ₪ בלא
27 הוכחת נזק ולא במסגרת התקרה הכפולה.

28
29 11.1.4. הפיצוי לפי סעיף 29א(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות אינו נפסק על דרך חישוב
30 אריתמטי. כפי שהובהר בת"א (שלום בת ים) 969-05-23 **רן כץ נ' בנק דיסקונט**
31 **לישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 15.5.2024), אין מדובר בסכום נקוב שאין לסטות ממנו,
32 ולבית המשפט נתון שיקול דעת לקבוע את הפיצוי הראוי בהתחשב בנסיבות הפגיעה,
33 בהיקפה ובהשלכותיה. באותו עניין הובילה חשיפה מצומצמת של מידע בנקאי, בלא
34 הוכחת נזק ממשי ובלא פרסום רחב, לפיצוי בסך 7,500 ש"ח. ברע"א 6187/22 **פלוגי**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

נ' פלונית (פורסם בנבו, 21.9.2022) הוסיף בית המשפט העליון וקבע כי נזק לא ממוני הנובע מפגיעה בפרטיות עשוי שלא לדרוש הוכחה נפרדת, וכי בקביעת שיעורו יש להביא בחשבון את חומרת החדירה, את נסיבותיה ואת הטלטלה שנגרמה לנפגע. שם אושר פיצוי של 25,000 ש"ח לכל אחת מן המשיבות. משני אלה נלמד כי האומדן נגזר מטיב הפגיעה ולא ממספר פריטי המידע שנחשפו. משכך, המבחן המכריע הוא עוצמת החדירה ואופן ביצועה. באשר לאופי החדירה ולמרחב שבו נעשתה, כבר עמדתי על כך בהרחבה בסעיף 10.1.5 לעיל, שם דחיתי את טענות הנתבע להסכמה מכללא, לאשם תורם ולתחולת ההגנה שבסעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת הפרטיות, ועמדתי על ההבחנה שבין חשיפה מקרית ופסיבית לבין חיטוט יזום. אין צורך לחזור על האמור שם, והדברים מובאים בזה על דרך ההפניה. לעניין פרק פיצויים זה די בקביעה שהפגיעה נעשתה במרחב הווירטואלי הפרטי של התובעת, בפעולה מחושבת, שיטתית ומודעת, ובלא כל הרשאה. אין המדובר בחדירה אחת שבמסגרתה נחשף הנתבע למספר פריטי מידע, אלא בשורה של מעשי חדירה נבדלים. כל אחד מהם הצריך החלטה מחודשת וכניסה נפרדת לחשבונה של התובעת. משכך, אין להחיל את הכלל שלפיו ריבוי פריטי מידע במסגרת פגיעה אחת אינו מקים ריבוי פיצויים, ויש לראות בכל אירוע פגיעה עצמאית. השיטתיות היא הנתון המרכזי המבחין את ענייניו ממקרה של חדירה בודדת, והיא זו המצדיקה פיצוי גבוה. באשר למודעות ולתכנון מדובר בפעולה מחושבת, ולא בחשיפה מקרית. ההגנה שבסעיף 18(2)(ג) אינה חלה, בהתאם לפס"ד זינגר. בשקלול כלל האמור, ובאיוון שבין ריבוי המעשים ושיטתיותם ורגישות התכנים מזה, לבין היעדר הפצה והיעדר קביעה בדבר כוונה לפגוע מזה, אני מעמיד את הפיצוי לפי סעיף 29א(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות על סך 40,000 ש"ח. סכום זה מצוי בתוך התקרה הקבועה בסעיף, אף בהנחה המצמצמת שלפיה מדובר בפגיעה אחת.

1.1.1. כפי שצוין בסעיף 10.1.3 לעיל, הנתבע הודה במסגרת ההסדר המותנה בעובדות המהוות עבירה היינו בכניסה לחשבון הוואטסאפ של התובעת ובצפייה בתוכנו. חלף זאת, מציג הוא בפני בית משפט זה גרסה המבקשת להציג את מעשיו כתמימים, כלגיטימיים וכמקצועיים גרידא, ואף ככאלו שמקורם בהתנהלותה של התובעת עצמה. ההסדר המותנה לא נכרת בחלל ריק. מתגובת המדינה עולה כי הבחירה לסיים את ההליך הפלילי בהסדר, ולא בהעמדה לדין, נשענה על רציונל של מידתיות ושל שיקום (ראו: תגובת המדינה, סעיף 2). רשויות התביעה נהגו אפוא בנתבע בהתחשבות ובסלחנות, מתוך הנחה שהודאתו מבטאת נטילת אחריות כנה ואמתית על מעשיו, ושתשמש בסיס לתיקון דרכיו. משהתנער בדיעבד הנתבע מהודאתו לאחר שקיבל את ההקלה שבזכותה ניתנה, נפגם הטעם שביסוד ההסדר. אין זו התכחשות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

1 סתם, אלא התכחשות של מי שנהנה מפירות הודאתו ובה בעת מבקש להתנתק
2 מתוכנה. התנהלות זו, המבקשת לגמד ולטשטש בדיעבד מעשים שבהם הודה הנתבע
3 עצמו, ראוייה להישקל כנסיבה לחובתו בשקלול הפיצוי, שכן שיקולי ההרתעה
4 וההוקעה שביסוד הפיצוי בגין פגיעה בפרטיות אינם מתמצים במעשה עצמו, אלא
5 נבחנים אף לאור יחסו של הפוגע אליו בדיעבד.

2. סיכום

2.1. התביעה מתקבלת באופן חלקי.

2.2. הנתבע ישלם לתובעת 40,000 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת
התביעה, 15.1.2025, ועד יום התשלום המלא בפועל.

2.3. הנתבע ישלם לתובעת סך אחד כולל של 15,000 ₪ בגין הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.
בקביעת שיעור ההוצאות נתתי דעתי לאופן ניהול ההליך ע"י הנתבע. כבר ביום הגשת
התביעה הייתה בידי התובעת ראיה איכותית ומצוינת בדמות הודאתו של הנתבע במעשים,
בחתירת ידו, במסגרת ההסדר המותנה. הודאה זו אמורה הייתה להוות ראיה מכרעת
ומספיקה בהחלט בנסיבות (גם אם לנתבע זכות לסתור אותה) על מנת לבסס תשתית
עובדתית רלוונטית ועל מנת לייתר הצורך לבסס מחדש מהתחלה את התשתית העובדתית,
בהתעלם מאותה ראיה. אך הנתבע בחר להתכחש להודאתו בהסדר המותנה וכן לכל אותן
עובדות שבהן כבר הודה במסגרת ההסדר המותנה, ולהעלות גרסאות מתחלפות ולהעמיס
על ההליך התנגדויות ובקשות ביניים שלא היה בהן צורך ושלא תרמו לבירור האמת, אלא
הביאו לסרבול ההליך ולהארכתו. מנגד, גם התובעת הכבידה על ההליך וסרבלה אותו,
כמפורט מעלה, ואף מצאה בעניין מסוים להעיד עדות שאינה אמת, כמפורט מעלה. וגם
בכך התחשבתי בקביעת שיעור ההוצאות.

2.4. שני התצלומים נספח 2 לתצהיר העדות הראשית של הנתבע מועברים לגריסה.

2.5. המזכירות תשלח את פסה"ד לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ז, 18 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41372-01-25 קדם נ' עזרא

תיק חיצוני :

אבי כהן, שופט

1

2